

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

45. Faber omnium praestantißimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

tientia ex Vulneribus Christi exsudat; ferrô autem, hoc est impatientiâ prorsus exarescit. 5. Balsamum à solis Romanis in triumphum ductum est, clamante Pompeio M. In triumpho arbores quoque duximus. Neque ab alijs quàm Românis copiosius est acceptum Balsamum, Balsamum & doctrinæ & gratiæ Christi. 6. Balsamum Venenis omnibus ac præcipuè Viperarum resistit. At idem fecit respectu Diaboli Balsamum Christi, odore bonæ ædificationis, venenatas omnes peccandi occasiones præscindens.

ELOGIVM XLV.

IOSEPH

Faber omnium præstantissimus.

PRimo ponam opiniones aliorum; tum deinde quid mihi videatur, subiungam.

Sic autem 1. IOSEPH *fabrum ferrarium* fuisse putârunt Hilarius can. 14. in Matth. Petrus Chrysolog. Serm. 48. Leander Hispal. libel. de instit. Virg. ad Florentinam Sororem. Isidor. in Reg. Monach. cap. 5. Beda lib. 2. in Marc. cap. 23. Anselm. in Matth. 13. 2. *Fabrum cementarium* fuisse, ait, Augustin. Serm. de Natiuit. Dom. & Serm. 1. Dom. infra octauam Epiphaniæ. 3. *Fabrum aurificem*, vel *murarium* fuisse testatur Hugo apud Cornel. à Lap. in 13. Matth. 4. Ambrosius super c. 13. Matth. ait simul fuisse *ferrarium & lignarium*.

Verùm.

Verùm non probantur nobis opiniones hæ. Nam 1. vultus manusque ferrarij fabri haud satis decent etiam externam IESV & MARIÆ pulchritudinem; nec deuotionem intuentium excitant; nec exprimunt ipsius IOSEPHI internam animæ elegantiam. 2. Cæmentarij fabri plerumque domo absunt, peregrè laborantes. 3. Aurifices, etsi quidem re ipsa fabri sint, fabrorum tamen nomine non veniunt, præipue cum exprobratur alicui, quòd faber sit. Adhæc aurum maximè tractant aurifabri, vnde & nomen habent. At aurum quis nisi post abitum Magorum inueniat in domo IOSEPH? 4. Idem aurificis & murarij fabri officio fungi non potest. Sed neque vllibi vsquam coniungitur officium ferrarij & lignarij Fabri.

Igitur, his dimissis opinionibus, Sententia nostra est, IOSEPH fuisse *fabrum lignarium*. Ita sentiunt Iustin. in Dial. cum Tryphon. post med. Ambros. Serm. 16. in Natal. Dom. Chrysostom. Serm. 30. in c. 1. Epist. ad Rom. Auctor imperf. in Matth. hom. 1. & hom. 32. in 19. Matth. Sozom. lib. 6. Hist. Eccles. cap. 2. Theodoret. lib. 3. hist. Eccles. cap. 23. Nicephor. lib. 10. hist. cap. 33. S. Thom. in cap. 13. Matth. & Recentiores communiter.

Rationes meæ sunt. 1. quia hic est sensus Ecclesiæ & traditio antiquissima; quantum colligi potest ex Statuis & Imaginibus, vbi sculpsitur, & pingitur IOSEPH cum ferra & ascia. Sed neque sine graui fidelium scandalo, repræsentari habitu & forma ferrarij fabri posse videtur. An autem IESVS
Patrem

Patrē elegerit, qui eo habitu & forma, quā fuit, sine scandalo aspici non possit : 2. Id opificium non tractauit IOSEPH, in quo verisimile est, ipsum non esse adiutum à IESV. At in nullo opificio antea reprobato, verisimile est adiutum esse IOSEPHVM à IESV. 3. Opificium, quod exercuit IOSEPH, conuenire debet muneri, quod gessit circa IESVM & MARIAM. At nullum magis conuenit, quam fabri lignarij. Nam 1. non nisi paucis instrumentis opus habet. 2. vbilibet exerceri potest. 3. Ipsimet tali patrifamilias prodest. 4. ordinariè immune est à grauibus peccatis, & peccatorum occasionibus. 5. Et in stabulo Bethlemítico & in Ægypto, vbi exulauit cum suis, nihil magis necessarium aut vtile esse potest.

Sed iam inter lignarios fabros lis inualescit, quibusnam adscribendus sit IOSEPH; magisne inquam, *arcularius*, quàm *lignarius* fuerit. Cuius litis equidem, nec arbitrum, nec iudicem, adhuc reperi. Duo autem mihi probabiliora sunt. 1. Fabrum fuisse ex eorum genere, qui quiduis operantur in ligno. Tales enim in Iudæa fabri sunt teste Gratiano lib. 2. cap. 5. 2. Ordinariè *arculariam* factitasse, partim, quia *arcularij* se fere intra domesticos parietes tenent; partim verò, quia minùs laboribus premuntur. Eorum quoque opera aptiora sunt IOSEPHINÆ familiæ; plùsque ingenij atque artis habent. Demum *lignarij* fere crassioribus moribus præditi sunt; quàm *arcularij*. Interim verò IOSEPHVS vt dixi, dici debet absolutè Faber

ber lignarius, & non limitate tignarius, vel arcularius. Ratio est, quia talis utique Faber fuit, quales solent esse in Iudæa. Atqui ibi Faber quiduis operari nouit in ligno. Ergo.

Sed anne propterea IOSEPH est Faber omnium præstantissimus? Nego propterea esse; nec ea, quæ dixi propterea attuli. Aliud enim non volui, quàm ostendere, qualis Faber fuerit. Et nunc iterum dico, IOSEPHVM esse Fabrum præstantissimum 1. quia virtute. 2. quia dignitate, 3. quia Magisterio fuit præstantior alijs omnibus Fabris. Fuit ergo & materialiter, & formaliter præstantissimus omnium. Verùm id quod de Magisterio dictum est, probabitur Elogio sequente.

ELOGIUM XLVI.

IOSEPH

Magister Filij Dei in arte fabrili.

Non est, inquit Filius Dei, *Discipulus supra Magistrum.* At, subsumo, est Filius Dei, discipulus IOSEPHI, & IOSEPHVS est Magister eius. Non est ergo Filius Dei supra IOSEPHVM. At hoc quis sine blasphemia audiat, nisi verba illa Filij Dei aspergat sapientiæ sale. Sal autem istud, aliud non est, quàm Discipulum non esse supra Magistrum, præcipiendo. Sicut enim Magistri est præcipere, ita Discipuli est subesse, & obedire præcipienti. Atqui, qui præcipit, supra est; infra, qui subest.